la bandera

«Per si mateixa és completament inofensiva, sobretot quan oneja en to de pau i en països on no regna un règim tirànic»

QUIM CURBET

Una bandera és un simple tros de tela que serveix com a insígnia d'un grup humà. Per si mateixa és completament inofensiva, sobretot quan oneja en to de pau i en països on no regna un règim tirànic. Hi ha banderes realment antipàtiques, que han quedat estigmatitzades pels crims que s'han comès en el seu nom, però amb les banderes passa el mateix que amb les persones, el problema és que a vegades no saben conviure.

De banderes n'hi ha de moltes menes, fins i tot les empreses comercials en tenen i les llueixen davant de les seves seus. Els hotels tenen per costum exhibir en la seva façana les ensenyes nacionals dels seus principals hostes i els camps de futbol s'omplen amb els colors variats i a vegades capriciosos de les que porten els afeccionats.
Són fàcils de fer, de fet, de petit, me'n vaig fer una amb mig llençol que la meva mare anava esparracant per fer draps. Representava un país imaginari que només existia en mapes que havia dibuixat jo mateix. La vaig alçar amb orgull durant un temps, fins que vaig comprendre que no tenia gaire sentit fer-ho en solitari des del terrat de casa. Semblava més aviat com la d'un nàufrag en una illa deserta.
Avui les banderes són notícia perquè les autoritats espanyoles n'han prohibit una, una de catalana. Que es prohibeixi una bandera pot considerar-se normal, en un estat de dret es prohibeixen moltes coses; el que no és tan normal és que ho facin perquè es consideri que aquest símbol «genera odi». Potser caldria que s'ho fessin mirar. Jo mentrestant he anat a comprar-ne una a la botiga dels xinos de la cantonada i la tornaré a penjar al terrat de casa com ho vaig fer de petit amb aquell mig llençol de la meva mare, però ara ho faré amb un orgull compartit amb molts altres.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/05/21/bandera/784366.html?utm_source=rss